

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047357211664/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

med filosofisk ringeagt kaster sin fremtid over bord. Her var han gået og visnet, og nu kunde han mejsommeligt erindre, at han havde været anderledes en gang; han havde betvunget sin natur – som det siges, at man skal, – han havde overvundet sig selv, hvad der påstås at være bedre end at vinde en sejr. Megen glæde havde han ikke haft af det, når han nu skulde se tilbage på det, men det var dog endt med den tilpasning efter de omgivende forhold, som Darwinisterne har fået så store resultater ud af.

Og da alt var i orden, og det syntes at være naturens hensigt, at fra nu af skulde der overhovedet ikke ske noget mere, så kom Helga ubelejligt som et brud på det bestående, som en leende og livsglad protest mod tilpasningen; hun forstyrrede alting og mindede ham – til ingen nytte – om det, han kunde være blevet, dersom – –.

Han vandrede op og ned blandt sine reoler, og hun gik og sang i stuen ved siden af.

Farvel, Reoler!